

Hvis en Stridighed af juridisk Natur opstaar med Hensyn til Forstaaelsen eller Anvendelsen af Bestemmelserne i næværende Konvention — med Undtagelse af Bestemmelserne i Artiklerne 4, 5 og 6 og de dertil hørende Bestemmelser i Protokollen — skal Parterne paa Forlangende af en af dem indanke Stridens Genstand for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje eller for en af den udvalgt Voldgiftsdomstol uden Hensyn til, om der forud er foretaget den i 1ste Stk. foreskrevne Fremgangsmaade til Sagens Afgørelse.

I Tilfælde af Meningsforskel om, hvorvidt en Stridighed er af juridisk Natur eller ej, skal dette Spørgsmaal underkastes den faste Domstol for mellemfolkelig Retsplejes eller den af Parterne udnævnte Voldgiftsdomstols Afgørelse.

Indbringelse af Sagen for det ovenfor i 1ste Stk. nævnte Organ eller den af dette udtalte Kendelse bevirker ikke i noget Tilfælde Ophævelse af de Forholdsregler, som udgør Stridens Genstand; det samme gælder i Tilfælde af Indankning for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje — med mindre Domstolen i Henhold til Art. 41 i dens Statut bestemmer anderledes — eller for den af Parterne valgte Voldgiftsdomstol.

Intet i næværende Konvention skal kunne fortolkes som gørende Indgreb i de Rettigheder og Forpligtelser, som de høje kontraherende Parter afleder enten af deres Forpligtelser med Hensyn til den faste Domstol for mellemfolkelig Retsplejes Jurisdiktion eller af deres tosidede Konventioner angaaende Mægling og Voldgift.

Artikel 9.

Enhver af de høje kontraherende Parter skal enten ved Ratifikationen af næværende Konvention eller senere kunne erklære, at den overfor enhver anden høj kontraherende Part, som paatager sig den samme Forpligtelse, forpligter sig til at udstrække Anvendelsen af Bestemmelserne i Art. 8, 3die Stk. til enhver Stridighed, som maatte opstaa angaaende Forstaaelsen eller Anvendelsen af Bestemmelserne i næværende Konvention, herunder helt